

ทุ่งแห่งศรัทธา

♦ นาม “รังสิต” เป็นชื่อเรียกพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ด้านฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาแต่เดิมเป็นป่าและทุ่งกว้างมีต้นอ้อปกคลุม เป็นที่อาศัยของ ไชยสงคราม และเสื่อ ชาวบ้านเรียกกันว่า “ทุ่งหลวง” ซึ่งแปลว่า “ทุ่งใหญ่”

◆ ในปีพ.ศ.๒๔๓๓ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเทศไทยต้องการขยายพื้นที่ปลูกข้าว จึงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้บริษัทชุดคลองและคุนาศยามชุดคลองชลประทานเพื่อจัดสรรพื้นที่เพาะปลูก และพระราชทานนามคลองนี้ว่า **“คลองรังสิตประยูรศักดิ์”** ตามพระนามพระราชโอรส พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารังสิตประยูรศักดิ์ แต่ชาวบ้านนิยมเรียกชื่อคลองนี้เพียงสั้น ๆ ว่า **“คลองรังสิต”** โดยที่เป็นคลองสายใหญ่ที่สุดที่ตัดผ่านบริเวณนี้ ชาวบ้านจึงเปลี่ยนมาเรียกพื้นที่นี้ว่า **“ทุ่งรังสิต”** ตามชื่อคลอง

◆ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๔ เมื่อราษฎรอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะเป็นเมือง และพระราชทาน

นามว่า **“ธัญบุรี”** หรือ **“เมืองข้าว”** คู่กับ **“มินบุรี”** ซึ่งแปลว่า **“เมืองปลา”** และอีก ๖ ปี ต่อมา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดประกวดพันธุ์ข้าวขึ้นเป็นครั้งแรก และจัดตั้งสถานีทดลองพันธุ์ข้าวที่ธัญบุรี เมื่อปีพ.ศ.๒๔๕๓ ซึ่งในปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น **“ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี”**

◆ ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของผืนดิน และแหล่งน้ำ ข้าวจากทุ่งรังสิตเป็นข้าวพันธุ์ดี มีชื่อเสียง เคยประกวดได้รับรางวัลที่ ๑ ในการประกวดพันธุ์ข้าวงานเกษตรและพาณิชย์ที่จัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๔ และ พ.ศ. ๒๔๕๕ และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ จากการประกวดพันธุ์ข้าวระดับนานาชาติที่เมืองเรยينا ประเทศแคนาดา พันธุ์ข้าวจากรังสิตได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ รวมทั้งรางวัลอื่น ๆ อีก ๑๐ รางวัล จากรางวัลทั้งหมด ๒๐ รางวัล

◆ เมื่อคณะผู้ก่อตั้งวิทยาลัยรังสิตได้เลือกพื้นที่ตำบลคูคต อำเภอมะนัง จังหวัดปทุมธานีซึ่งอยู่ในบริเวณทุ่งรังสิตเป็นสถานที่ก่อตั้ง จึงได้นำมงคลนาม **“รังสิต”** อันเนื่องมาจากพระนาม พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารังสิตประยูรศักดิ์ พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มาตั้งเป็นชื่อของ **“วิทยาลัยรังสิต”** เมื่อแรกก่อตั้ง และเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ยกฐานะวิทยาลัยรังสิตให้เป็นมหาวิทยาลัย มีนามว่า **“มหาวิทยาลัยรังสิต”**

◆ อดีตของทุ่งรังสิต คือ ผืนนาชุ่ม พืชอวบน้ำ และผู้คนที่ทำนาเป็นอาชีพ เป็นตำนานที่กล่าวขานถึงผู้บุกเบิก พลิกผืนผืนดินให้เป็นแหล่งพืชพันธุ์ธัญญาหาร

◆ นับจากก่อนเก่าที่รังสิตเป็นเพียงตำบลต่อมาเพียง ๒ ทศวรรษ ร่องรอยแห่งอดีตที่เหลืออยู่ คือ นาร้าง ซึ่งมีชื่อ **“ทุ่งนา”** แหล่งผลิตทางเกษตรกรรมอีกต่อไป หากคือ **“ที่ดิน”** ในความหมายของการค้าและการพาณิชย์

◆ คณะผู้ริเริ่มโครงการวิทยาลัยรังสิตได้เดินทางเข้ามาที่นี่ตามถนนดินที่แยกจากถนนพหลโยธิน ระยะทางกว่า ๓ กิโลเมตร

◆ อาณาบริเวณอันกว้างใหญ่กำลังอยู่ในแหล่งผลิตทางเกษตรกรรมอีกต่อไป หากคือ **“ที่ดิน”** ในความหมายของการค้าและการพาณิชย์

◆ รอยตีนตะขาบของรถตักดิน กองเสาชิมที่รอการตอกฝังเป็นฐานรากของอาคารกองอยู่เป็นพะเนิน ปั่นจั่นที่กำลังทำงาน คือบรรยากาศอันเร่งรีบและกลืนอายของการเปลี่ยนแปลงที่คืบหน้าอยู่กลางห้องทุ่งธัญญาในวันวาน

“

เราจะลงหลักปักฐานพลิกฟื้น
ผืนนาให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์
แห่งภูมิปัญญาเป็นที่สรรค์สร้าง
เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้เป็นบัณฑิต
ที่เพียบพร้อมด้วยวิทยาการและ
เพียบพร้อมด้วยจริยธรรม”

■ นี่คือ ปณิธาน เป็นคำประกาศ
เจตนารมณ์ของ คุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์
ผู้ริเริ่มโครงการและนายกสภาวิทยาลัย
รังสิตในขณะนั้น

◆ เมื่อมองย้อนหลังไปยังอดีตอันเรืองรอง
ของท้องทุ่งรังสิต ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิตในปัจจุบัน
ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ริเริ่มก่อตั้ง ตระหนักดี
ถึงความขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่มี
ความสามารถหลายสาขา โดยมหาวิทยาลัย
ของรัฐยังตอบสนองความต้องการได้ไม่
เพียงพอ มีความมั่นใจในโครงการ โดย
ตระหนักดีว่า

“ ทุ่งทุ่งรังสิตแห่งนี้ ครั้งหนึ่ง เคยผ่านการสรรค์สร้างตามแนวพระราชดำริของพระปิยมหาราช ให้เป็น อุข้าวอุ่น้ำที่สำคัญ ที่เลี้ยงดูผู้คนได้นับแสนนับล้าน ที่นี่เคยเป็นบ่อเกิดแห่ง ความหวัง ความฝันและจินตนาการ ”

♦ วิทยาลัยรังสิตถือกำเนิดและเติบโตที่นี่ โดยพลิกพื้นผืนแผ่นดินจากสภาพที่เป็น ทุ่งร้างว่างเปล่า แสบจะไม่หลงเหลือร่องรอยแห่งอดีตอันรุ่งเรืองใด ๆ

♦ บัดนี้ เรากำลังมาบุกเบิกแสวงหาหนทางใหม่ ให้ที่นี่เป็นความหวังทางการศึกษาของเยาวชน เป็นเนื้อนาที่บ่มเพาะ ภูมิปัญญา สรรค์สร้างกำลังคนในสาขาที่ยังขาดแคลนเพื่อพัฒนาประเทศชาติ โดยเชื่อมั่นว่า ด้วยปณิธานและการทุ่มเท กายใจของพวกเราทุกคน สิ่งที่เรามุ่งหวังไว้จะต้องเป็นจริง

♦ ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ บนผืนดินที่มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖๑ ไร่ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เชื่อมติดกับสามเหลี่ยมหน้าจั่ว อันเป็น อาณาบริเวณที่ลุ่ม เริ่มมีการวางแผนพัฒนา

สภาพภูมิทัศน์ ในพื้นที่ต่ำมีการขุดเป็น บึงน้ำและคูคลอง ตามด้วยการหว่าน พืชพันธุ์ แมกไม้ บัวบานหลากหลาย ซึ่งต่อมา กาลเวลาช่วยทำนุบำรุงให้เกิดเป็นความงาม ที่เขียวชอุ่มพุ่มไสว ร่มรื่นและสงบเย็น ประดับอยู่ทั่วอาณาบริเวณทุกระยะสัมผัส ของสายตา พืชพันธุ์แห่งภูมิปัญญาพร้อม ที่จะลงรากฝังลึกในผืนดินอันอุดมสมบูรณ์ ที่พลิกฟื้นขึ้นมาแล้ว

♦ ณ จุดหนึ่ง บนอาคารอำนวยการชั้น ๖ โรงพยาบาลพญาไท ๑ อันเป็นสำนักงาน ชั่วคราว กลุ่มนักการศึกษา นักวิชาการ และบุคคลในวงการต่าง ๆ มาร่วมกัน ทุ่มเทแรงกายแรงใจและภูมิปัญญา จัดทำ หลักสูตรการศึกษา และรายละเอียด ทุกด้านที่จะเื้ออำนวยการจัดการเรียน การสอน ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้ มาตรฐาน ทั้งวันทั้งคืนพวกเขานึกกำลัง กันทำงานอย่างขะมักเขม้น

♦ และ ณ อีกจุดหนึ่ง เสียงเครื่องจักรกล เริ่มทำงานอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติการภาค สนามที่ทุ่งรังสิตเริ่มขึ้นและดำเนินไป อย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อสานฝันให้เป็นจริง

- ◆ วันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗ นายกสภาวิทยาลัย อธิการบดี พร้อมด้วย คณะผู้ก่อตั้งรวมประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ อาคารหลังแรกของโครงการชื่อ **“อาคาร ประสิทธิรัตน์”** ซึ่งแรกเริ่มใช้เป็นอาคาร อเนกประสงค์ เป็นทั้งห้องเรียน ห้องสมุด ห้องทำงาน และสำนักงานของคณะ บริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้ง เป็นสำนักงานของหน่วยบริการทุกสายงาน
- ◆ ในช่วงเวลาต่อเนื่องกันกับการก่อสร้าง อาคารหลังแรก ก็เริ่มก่อสร้างอาคาร ประสิทธิภาพพัฒนา ซึ่งเป็นอาคารหอพักสูง ๑๒ ชั้น ๒ หลัง และโรงอาหารรูปดอกเห็ด เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจากที่ต่างๆ ได้มี โอกาสใช้ชีวิตการศึกษาร่วมกัน และ ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ
- ◆ การก่อสร้างดำเนินต่อมาโดยไม่หยุดยั้ง ควบคู่ไปกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และอาณาบริเวณ ประดับประดาด้วย ไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับ การปรับแต่ง

สนามหญ้า ตลอดจนสร้างสนามกีฬา กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเทนนิส และสนามบาสเกตบอล ทุกสิ่งทุกอย่าง ดำเนินไปภายใต้เป้าหมายหลักของการ สรรค์สร้าง **“โครงการมหาวิทยาลัย สมบูรณ์แบบ”**

- ◆ แต่เป้าหมายเบื้องต้น คือการเปิดการ เรียนการสอนให้ได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ดังนั้น เมื่อถึงต้นปีดังกล่าว ทุ่งนาที่เคย รกร้างและว่างเปล่าก็กลับกลายเป็น สภาพไปโดยสิ้นเชิง จากถนนพหลโยธิน มองตรงไปทางทิศตะวันตกจะมองเห็นธง ไตรรงค์ และธงสีฟ้าบานเย็น สัญลักษณ์ แห่งวิทยาลัยรังสิตโอบกอบอยู่เหนือ พื้นที่ที่เคยเป็นทุ่งกว้างและนาร้าง มาก่อน พืชพันธุ์แห่งการศึกษาเริ่มลงราก ฝังลึกลงในผืนดินแห่งนี้ กิจกรรมบ่มเพาะ ภูมิปัญญาเริ่มก่อตัวและแผ่กิ่งก้านสาขา
- ◆ ผู้รู้ นักวิชาการ นักวิชาชีพ ผู้ชำนาญการ นักวางแผนการศึกษา นักคิดจากหลาย สำนักและหลากหลาย มารวมพลังกันที่นี่

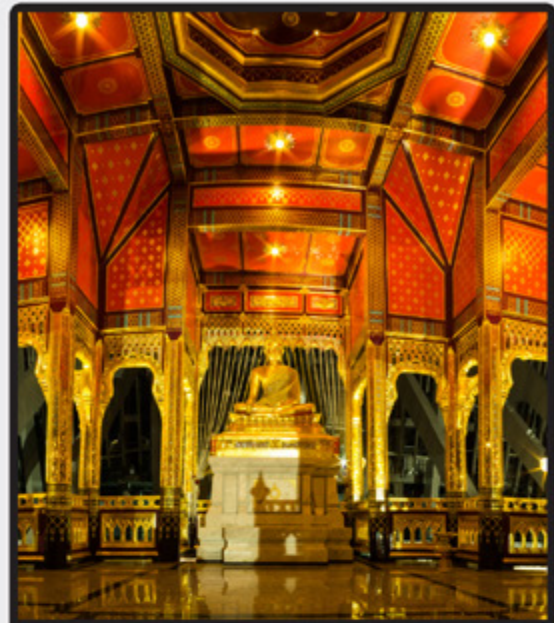
ทุกคนมีส่วนร่วมสำคัญในการบุกเบิก
สร้างสรรค์หลักสูตร การจัดการเรียนการ
สอนและกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน
ไม่เพียงแต่เพื่อบรรลุมาตรฐานตาม
กฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่กำหนดไว้
หากยังอาศัยความพากเพียรพยายาม
และความกล้าที่จะริเริ่มแนวคิดและ
ทรรศนะใหม่ ๆ สร้างนวัตกรรมการศึกษา
เพื่อคนรุ่นใหม่มาก่อนเป็นรูปเป็นร่างและ
พัฒนาต่อยอดโดยไม่หยุดยั้ง ตามแนวคิด
และปณิธานการทำงานของเรา

ท่านประสิทธิ์ อุไรรัตน์ คือ

ถ้าจะคิดว่าดีมีประโยชน์ต่อ
ส่วนรวมแล้ว จะยาก จะเสี่ยง
แค่ไหนก็กัดฟันก้าวไป ทำไป
ปรับปรุงไป ไม่ต้องรอให้พร้อม
แล้วจึงเริ่ม เพราะจุดที่เรียกว่า
พร้อม ถ้ารี ๆ รอ ๆ ก็จะไม่ถึง
ถ้าก้าวไปแล้วเกิดมีปัญห
อุปสรรคก็ลงมือแก้ไขทีละเลาะ
เป็นประสบการณ์ทำงานสะสม
ที่หาที่ไหนไม่ได้”

❖ การใดที่เริ่มต้นด้วยเจตนารมณ์ดีด้วยการปฏิบัติชอบ ย่อมก่อให้เกิดผลดีเป็นที่น่าภาคภูมิใจ

រង្សី
មុនិវេសន៍

RANGSIT UNIVERSITY 2020 RAI
TY 2020 RANGSIT UNIVERSITY 2
VERSITY 2020 RANGSIT UNIVER!

◆ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ โครงการมหาวิทยาลัยสมบูรณแบบ ภายใต้ชื่อสถาบันการศึกษา “วิทยาลัยรังสิต” จึงได้รับอนุมัติจัดตั้งจากทบวงมหาวิทยาลัย และเปิดดำเนินการสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวน ๒ คณะ ๕ สาขาวิชา คือ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์

“

ความภูมิใจของคณะผู้ก่อตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเอง อยู่ที่ การเห็นเยาวชนของชาติได้มีที่เรียนระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ ไม่ต้องเสียโอกาสเสียใจ ช้าช้ากับการสอบไม่ติด มหาวิทยาลัยของรัฐไม่มีที่ให้ แทรกเข้าไปเรียน ได้ร่วมระดมสรรพกำลังจากครูอาจารย์ ภาครัฐให้มีการใช้ประโยชน์ สูงสุดและช่วยให้ครูอาจารย์ เป็นจำนวนมากที่มีการผลิต เกิดความต้องการได้ใช้ ศักยภาพของตนในการจัดการ เรียนการสอน ได้พัฒนาตนเอง ทางวิชาการและมีวิชาชีพที่ มั่นคง เป็นหลักเป็นฐานสำหรับ ครอบครัว”

ท่านประสิทธิ์ อุไรรัตน์ กล่าว

◆ ในที่สุด ความฝันและความมุ่งมั่นที่จะผลิตต้นกล้าวิชาการน้อยใหญ่ก็สามารถ เปลี่ยนผันกลายเป็นรูปธรรมอันน่าภูมิใจ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ผู้ก่อตั้ง
มหาวิทยาลัยรังสิต

“

ต่อจากนี้ไป ไม่ว่าผมจะอยู่หรือไม่ รับรู้หรือไม่ในยามที่มหาวิทยาลัยพัฒนา
ขึ้นเต็มรูปแบบ ทั้งอาคารสถานที่ โครงสร้างพื้นฐาน หลักสูตรวิชาต่าง ๆ แต่ฮิฮิน
ดิน ทราบ แม่ไม้สายธาร ก็อุปถัมภ์ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยรังสิต จะเป็นประจักษ์พยาน
แทนผมถึงวิวัฒนาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต เมื่อเราทุกคนค้นกลับไปเป็นส่วนหนึ่ง
ของดิน น้ำ ลม ไฟ เราจะได้สัมผัสถึงทุกอนุของความเป็นรังสิตสืบต่อไปชั่วอนันต

ผมจะมีความสุขอย่างยิ่ง ถ้าทุกคนทั้งนักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และ
ทุกชีวิตที่เคยเป็น กำลังเป็นและจะก้าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรังสิตในอนาคต จะรัก
หวงแหน และภูมิใจในมหาวิทยาลัยรังสิตอย่างที่ผมรู้สึกและขอถือโอกาสนี้อวยพรให้
ทุกคนประสบความสำเร็จ สมหวัง ทั้งในหน้าที่การงานและการส่วนตัว เป็นพลังร่วม
สร้างสรรค์มหาวิทยาลัยรังสิตให้เจริญก้าวหน้าสืบต่อไปใน อนาคต...”

ประสิทธิ์ อุไรรัตน์
ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต